

Etikettering

Wie boodschappen gaat doen moet tegenwoordig eigenlijk niet alleen geld en een tas meenemen, maar ook een vergrootglas om de etiketten van producten goed te kunnen lezen. Op die etiketten staat steeds meer informatie, maar leesbaarheid en duidelijkheid laten vaak te wensen over. Etikettering van producten is een vak én wordt belangrijker.

Tekst: Marcoline van der Dussen

Het doel van etikettering is tweeledig. Enerzijds het publiek voorzien van de juiste kenmerken van een product zodat een geïnformeerde keuze kan worden gemaakt én anderzijds de presentatie en marketing van een product. Etikettering is aan (steeds meer) regels gebonden. Die regels staan in EU-Verordeningen (die na vaststelling automatisch gelden in alle EU-landen), EU-Richtlijnen (regels die na vaststelling in de nationale wetten van de EU-landen geïmplementeerd moeten worden) en nationale wetgeving (zoals in Nederland de Warenwet en Warenwetbesluiten/-regelingen).

Essentiële informatie

Bepaalde belangrijke informatie móet op het etiket staan. Dat is de zogenoemde essentiële informatie die de consument nodig heeft om op het moment van aankoop een weloverwogen keuze te kunnen maken én

de informatie die in het geval van calamiteiten nodig is om maatregelen te kunnen nemen. Andere belangrijke informatie mag ook via andere informatiebronnen worden aangeboden. De ruimte op een etiket is vaak beperkt zodat meestal niet alle (verplicht te verstrekken) informatie op het etiket past. Essentiële informatie betreft onder meer de naam, hoeveelheid en houdbaarheid van een product (indien van toepassing), informatie i.v.m. met allergieën (indien van toepassing), bewaaren en gebruiksvorschriften, de identiteit van de producent alsmede een code/aanduiding waarmee een product zo nodig kan worden getraceerd en teruggehaald. Voor de informatie op het etiket geldt dat deze leesbaar, duidelijk en begrijpelijk moet zijn. Op die punten valt er over het algemeen nog een wereld te winnen. Wie verantwoordelijk is

voor de correcte etikettering verschilt per product/regeling. Het kan de producent/fabrikant zijn, maar ook een importeur, leverancier of degene die verantwoordelijk is voor het in de handel brengen van een product.

Specifieke regels

Specifieke etiketteringsregels bestaan er bijvoorbeeld voor cosmetica, tabak, aerosols, textiel, gevaarlijke stoffen en mengsels (waar-

onder was- en reinigingsproducten), meststoffen, energiereelateerde producten en speelgoed. Voor cosmetica is o.a. het vermelden van de functie van het product, de bijzondere te treffen voorzorgsmaatregelen i.v.m. het gebruik en de lijst van ingrediënten van groot belang. Bij aerosols moet er bijvoorbeeld een code op het etiket staan aan de hand waarvan de vulpartij kan worden geïdentificeerd en de waarschuwing: 'Houder onder druk. Beschermen tegen de zon en niet blootstellen aan een hogere temperatuur dan 50°C.

Ook na gebruik niet doorboren of verbranden'. Bevat een spuitbus ontvlambare bestanddelen dan moet het ontvlambaarheidspictogram ook worden vermeld en de aanduiding: 'Niet spuiten in de richting van een vlam of een gloeiend voorwerp. Verwijderd houden van ontstekingsbronnen. Niet roken. Buiten bereik van kinderen bewaren'.

Op het etiket van energiereelateerde producten (zoals (af)wasmachines, koelkasten, diepvriezers, televisies, lampen voor huishoudelijk gebruik, ruimte- en waterverwarmingstoestellen) moet onder meer informatie worden verstrekt over het verbruik van elektrische energie, het verbruik van andere vormen van energie en, waar van toepassing, van andere belangrijke hulpbronnen tijdens het gebruik. De etikettering van speelgoed is uiteraard ook strikt gereguleerd. Bij speelgoed spelen de waarschuwingen (niet voor kinderen onder de 36 maanden) en voorzorgsmaatregelen voor het gebruik een grote rol.

Conclusie

Kortom: bij het ontwerpen c.q. ontwikkelen van een product moet er rekening mee worden gehouden dat er voldoende ruimte is om een etiket aan te brengen waarmee aan alle etiketteringsvereisten kan worden voldaan. Dat vereist goed voorafgaand onderzoek naar de etiketteringsvereisten voor het betreffende product. Ambtenaren van de Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit zijn belast met het toezicht op de naleving van de etiketteringsvereisten. De sanctie op niet naleving van de regels is over het algemeen een boete. Energiereelateerde producten kunnen zelfs uit de handel worden gehaald als de etiketten niet voldoen. «

M.w. Mr. M.C.H.I. van der Dussen is advocaat en partner bij CMS Derks Star Busmann N.V. te Utrecht, sectie Intellectuele Eigendom Technologie, Media & Telecommunicatie. E-mail: marcoline.vanderdussen@cms-dsb.com.